

Criterios de Avaliación / Corrección

CONVOCATORIAS DE XUÑO E SETEMBRO

Cómpre ter en conta que o exame *ten* cuestións, pero *non é un “cuestionario”* senón que ten un **carácter predominantemente discursivo**. De aí que non se poida dar “a versión” correcta do exame; unha mesma cualificación pode ser acadada de maneira distinta. Primeiro porque a materia se presta a iso; unha cuestión filosófica pode ser abordada de xeitos distintos; cada profesor/a, sempre de maneira correcta, terá explicado a materia segundo unha liña particular. Pero é que ademais os coñecementos filosóficos só se poden acadar de maneira reflexiva; para adquirilos e para expoñelos ao alumnado deberá poñer en xogo todos os seus recursos expresivos. Este é precisamente un dos papeis que xoga –e queremos que siga a xogar!– a filosofía no bacharelato: contribuir á madurez intelectual dos/das alumnos/as.

A desagregación da nota máxima (10 puntos) non ten que corresponderse con partes diferenciadas do exame. O/a alumno/ pode –e mesmo sería desexable– presentar unha composición unitaria. Correspóndenos a nós os/as correctores/as analizar esa composición segundo o esquema do exame.

Mesmo pode suceder que a lectura completa e unitaria do texto nos permita, de forma fundada e razoada, rectificar a cualificación que se derivaría dunha avaliación demasiado analítica. A partir destas consideracións a cualificación máxima de 10 puntos distribuírase así:

1ª parte → 2,5 puntos distribuídos consonte os seguintes criterios e proporcións:

— Contextualización xeral.....	1,5 puntos
— Cuestión específica de contextualización.....	1,5 puntos
▪ Avalíase a comprensión epocal do/da alumno/a. (Isto non inclúe a mera mención de anécdotas).	
▪ Os 1,5 puntos de nota máxima atribuídos á “contextualización xeral” corresponderían ao hipotético caso dun/dunha alumno/a que non contestando propiamente á cuestión específica de contextualización que se lle formula amose coñecementos consistentes sobre a época na que se sitúa o autor.	
▪ A correcta resposta á cuestión específica de contextualización que se lle formula comportará inevitablemente coñecementos proporcionados de “contextualización xeral”.	

2ª parte → 6 puntos distribuídos consonte os seguintes criterios:

- Trátase de avaliar **os coñecementos sobre o autor** centrándose na **cuestión temática formulada** e, en relación con esta, a **comprensión do texto**.

3ª parte → 1,5 puntos distribuídos consonte os seguintes criterios e proporcións:

— Cuestión transversal.....	1,5 puntos
— Comentario persoal.....	[0,5 ptos.]
▪ Avalíase a capacidade do/da alumno/a para situar a cuestión temática no horizonte global da historia da filosofía .	
▪ A cuestión relacional debe ser avaliada de 0 a 1,5 puntos.	
▪ No caso de que un/unha alumno/a faga algún atinado comentario persoal que poña en evidencia a súa comprensión, poderáselle outorgar ata 0,5 puntos. Isto é: no hipotético –ben que improbable– caso dun/dunha alumno/a que non sendo capaz de establecer unha relación nos termos nos que se lle require, introduce comentarios pertinentes e atinados outorgaríaselle 0,5 puntos .	

Todas estas cualificacións **presupoñen que** estamos diante dunha composición unitaria, sintáctica e retoricamente ben estruturada, escrita con pulcritude, respectando escrupulosamente a normativa ortográfica que corresponda, usando o léxico adecuado e poñendo en evidencia unha boa comprensión dos conceptos concernidos.

Criterios de Avaliación / Corrección

Os defectos en todos estes aspectos poden ser **penalizados con ata 3 puntos**:

Defectos na composición:	perda de ata 1 punto
Incorrección ortográfica e/ou gramatical:	perda de ata 1 punto
Pobreza léxica e insuficiencia no manexo dos conceptos:	perda de ata 1 punto

- Entre os “defectos de composición” débese penalizar o recurso abusivo a esquemas e cadros que claramente pretendan substituír a exposición verbal, respectando, claro está, aqueles esquemas ou cadros que, sen eludiren a redacción, estean oportunamente introducidos como complementos desta.
- O carácter unitario da exposición non se desprende da mera ausencia de compartimentación senón que se refire á efectiva estruturación unitaria.
- No tocante á corrección ortográfica e gramatical debemos ser tolerantes cos erros eventuais achacables ás circunstancias propias dun exame. Tamén podemos interpretar con laxitude erros particulares e reiterativos (incorreccións ortográficas limitadas en tal ou cal vocablo, construción defectuosa de tal ou cal estrutura gramatical). Temos, iso si, que prestar atención ao teor xeral do exercicio, sobre todo á combinación de reiteración e diversidade nas incorreccións ortográficas, revelando grave descoñecemento e/ou desidia, así como a incapacidade para manter un nivel xeral de corrección gramatical. Penalizarase con contundencia aqueles exames nos que predomine o anacoluto.
- No que atinxe ao uso do léxico e mais á comprensión conceptual debemos de ser rigorosos/as con aqueles termos e conceptos que resulten esenciais para a comprensión do texto e das cuestións formuladas, así como para a correcta elaboración das respostas. Debemos penalizar os defectos expresivos que denoten carencias discursivas graves dentro do nivel esixible para unha persoa que aspire a acceder á universidade (que é do que se trata).